

[Enggaard.]

skrivningsreglerne, derfor må løses ud fra det synspunkt, at erhvervenes vilkår må sikres så godt, som vi kan det.

Jeg har med glæde erfaret, at der fra mange ordføreres side har været givet tilslutning til, at man søger at finde en løsning på de faktiske problemer, som foreligger. Der har ikke fra alle sider været givet tilslutning til, at det kunne ske eksakt i den form, som finansministeren har foreslået det, men jeg tror, det er tilfredsstillende, at der på den baggrund fra flere partiers side har været udtrykt vilje til under et kommende udvalgsarbejde at arbejde med tingene og søge at finde en løsning, og så tror jeg heller ikke, det er væsentligt, at vi i dag lægger os fast på den ene eller den anden udformning.

Stetter (KF):

Finansministeren bør høre efter, hvad der bliver sagt heroppefra. Jeg henviste udtrykkelig til landsskatterettens afgørelse fra januar i år og anmeldte, at vi gerne ville have denne bestemmelse belyst i udvalget med henblik på at finde en rimelig afgrænsning. Det havde hr. Grünbaum opfattet, og jeg kan konstatere, at hr. Grünbaum hører bedre efter.

Må jeg så i øvrigt sige vedrørende de betragtninger, som hr. Grünbaum fremførte, at dette lovforslag har været genstand for en forudgående diskussion og debat i befolkningen, som er temmelig enestående. Jeg håber og tror, at der er skabt en bedre forståelse for afskrivningsreglernes betydning og deres virkning, og jeg synes, hr. Grünbaum skulle medvirke til at udbrede denne forståelse, fordi arbejdspladsernes overlevelsessevne afhænger af, at vi har denne forståelse i befolkningen. Det er jo stadig væk de fleste, der er beskæftiget på de private, produktive arbejdspladser.

Hr. Ømann fortsætter i rollen som investorenes beskytter. Jeg synes ikke, at rollen klæder hr. Ømann, og den virker i hvert fald ikke troværdig. Hr. Ømann faldt også hurtigt ud af den, nemlig i det øjeblik, da han viste sit sande ansigt og fortalte, hvad det er, han spørger sine forretningsvenner om: hvorfor vil De ikke hellere have et rentefrit statslån? Vi fik ikke svaret på dette interessante spørgsmål, men jeg vil da gerne

forsøge at lade fantasien spille. Jeg tror, de vil svare: hvem skal bestemme, hvem der skal have statslån? Og det skal naturligvis under et sådant system embedsmænd og/eller politikere. Vi kender dette system, det kan ikke konkurrere med det blandingsystem, som vi har i vort samfund. Jeg er sikker på, at vi ikke havde fået den coasterflåde, vi har, såfremt vi havde levet under dette system. Der er ikke den dynamik og det initiativ i dette system, og coasterflåden i dag er et aktiv for dette samfund på mange, mange områder. Jeg håber, at de betragtninger, som er fremkommet dels fra hr. Grünbaums side, dels fra finansministerens side med hensyn til mulighederne for at ændre forslagets indhold, også kan omsættes i et andet forslag, som ikke rammer denne coasterflåde.

Ømann (SF):

Må jeg begynde med at takke finansministeren for, at han her i sit indlæg stod fast på sit forslag, men selvfølgelig gav muligheder for løsninger, hvor forslaget ville virke ubilligt. Noget sådant kan jeg også tiltræde.

Men må jeg dernæst takke finansministeren for, at han fastholdt, at forslaget skulle gennemføre en sondring mellem hensigtsmæssige og ikke hensigtsmæssige investeringer. Det er i virkeligheden en milepæl i liberal politik. Nu er vi nået så langt. Det takker jeg da for. Og jeg vil gerne anføre det i forbindelse med hr. Stetters spørgsmål: hvem skal bestemme, hvem der skal have tilskud? Skal det være nogle embedsmænd? Ja, det er det store problem vel nok i hele Europa, hvordan man finder ud af, hvem der skal bestemme, hvem der skal have tilskud.

Men man kommer ikke uden om — det vil jeg gerne sige til hr. Stetter — at dette problem vil dukke op med stigende styrke i den nærmeste fremtid. Det har uhyre stor sammenhæng med hele spørgsmålet om økonomisk demokrati, og det vil også dukke op med stigende styrke i den nærmeste fremtid. Jeg tror, at indkomstbeskatningens dage er talte, her er jeg for en gangs skyld enig med hr. Glistrup. Hvad skal man så gøre? Så trækker man jo tæppet væk under alle disse dulgte tilskud, som befolkningen ikke må se, og som den aldrig må få opgivet størrelsen af.